

Uzasadnienie

Z wnioskiem o nazwanie ulicy imieniem Anny Jantar wystąpiła, uchwałą nr XI/115/2024 z dnia 26 września 2024 r., Rada Dzielnicy IV Prądnik Biały. Powyższa uchwała Rady Dzielnicy IV Prądnik Biały uzyskała akceptację podczas posiedzenia w dniu 11 lutego 2025 r. Zespołu ds. Nazewnictwa Komisji Kultury i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa. Anna Jantar posiada pozytywną opinię Instytutu Pamięci Narodowej wyrażoną w piśmie nr: BUWKr 913-78(5)/24 z dnia 20 listopada 2024 r. Nadanie nazwy dla bezimiennej ulicy zapewni godne upamiętnienie postaci Anny Jantar.

Uchwała nie spowoduje wzrostu wydatków na funkcjonowanie Urzędu Miasta Krakowa. Realizacja Uchwały nie wymaga zwiększenia zatrudnienia, a także nie będzie powodować w przyszłości dodatkowych kosztów niż ponoszone przed jej wprowadzeniem.

Anna Jantar, właściwie Anna Maria Kukulska z domu Szmeterling (ur. 10 czerwca 1950 r. w Poznaniu, zm. 14 marca 1980 r. w Warszawie) – polska piosenkarka. Uchodziła za ikonę muzyki pop polskiej estrady. Zaliczana do grona popularnych i słynnych polskich piosenkarek lat 70. XX wieku. Wylansowała takie przeboje jak m.in.: „Tyle słońca w całym mieście”, „Nic nie może wiecznie trwać”, „Staruszek świat”, „Najtrudniejszy pierwszy krok”, „Za każdy uśmiech”, „Baju-baj proszę pana”, „Radość najpiękniejszych lat”, „Mój tylko mój”, „Nie wierz mi, nie ufaj mi”, „Wielka dama tańczy sama” czy „Moje jedyne marzenie”. W sumie zaśpiewała ok. 160 piosenek różnych kompozytorów. Współpracowała z wieloma artystami, m.in. ze Stanisławem Sojką, Bogusławem Mecem, Zbigniewem Hołdysem czy Andrzejem Tenardem, poza tym nagrywała piosenki z zespołami Budka Suflera i zespołem Perfect. Występowała m.in. w Austrii, Bułgarii, Czechosłowacji, Finlandii, Irlandii, Jugosławii, Kanadzie, NRD, RFN, Stanach Zjednoczonych, Szwecji, Węgrzech oraz Związku Radzieckim. W latach 1964–1968 uczęszczała do poznańskiego VIII Liceum Ogólnokształcącego im. Adama Mickiewicza i Średniej Szkoły Muzycznej w klasie fortepianu i rytmiki. Egzamin dojrzałości, z powodu coraz liczniejszych występów muzycznych i związanych z tym zaniedbań w nauce, zdała w liceum wieczorowym. W wieku 14 lat została zaproszona przez Piotra Kuźniaka do bigbitowego zespołu muzycznego Szafiry. Początkowo występowała w poznańskich klubach studenckich m.in. Od Nowa oraz Studenckim Teatrze Nurt na Winogradach jako akompaniorka, a później jako wokalistka. Występowała też w teatrach Oktawa i Ósmy Dzień. 16 grudnia 1968 r. w poznańskim radiu, w trakcie współpracy z grupą Polne Kwiaty, nagrała utwór „Po ten kwiat czerwony”. W styczniu 1969 r. wystąpiła na prestiżowym Festiwalu Piosenki Studenckiej w Krakowie, na którym otrzymała wyróżnienie. W tym samym roku zdobyła wyróżnienie za interpretację piosenki „Łąka bez kwiatów” na Festiwalu Artystycznym Młodzieży Akademickiej w Świnoujściu. W latach 1969–1971 była wokalistką zespołu Waganci, z którym nagrała m.in. radiowy przebój „Co ja w tobie widziałam”. Grupa współpracowała z zespołem Czerwono-Czarni podczas wspólnej trasy koncertowej oraz wystąpiła w filmowej komedii muzycznej pt. „Milion za Laure”, w którym wykonała piosenkę „Czujna straż”. 1 lutego 1972 r. zdała egzamin przed Komisją Weryfikacyjną Ministerstwa Kultury i Sztuki, uzyskując tytuł zawodowej piosenkarki. Zaczęła też występować pod pseudonimem artystycznym Anna Jantar. Koncertowała z programem estradowym wraz z Andrzejem Frajndtem, do scenariusza Janusza Weissa. W 1973 r. uczestniczyła w 11. Krajowym Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu, gdzie śpiewała swój pierwszy solowy przebój „Najtrudniejszy pierwszy krok”. Od tego momentu stała

się bardziej rozpoznawalną i uznaną piosenkarką w Polsce, a jej wizerunek w kolejnych latach znalazł się na wielu tytułowych okładkach, m.in. czasopism: „Na żywo”, „Przyjaźń”, „Retro”, „Retro wspomnienia”, „Ta nasza młodość” czy „Zwierciadło”. Chcąc udoskonalić swoje występy sceniczne, uczyła się tańca u Ewy Kuklińskiej. W 1974 r. wydała debiutancki album pt. „Tyle słońca w całym mieście”, za którego sprzedaż dwa lata później otrzymała certyfikat złotej płyty. W tym samym roku zdobyła nagrodę publiczności za utwór „Tyle słońca w całym mieście” na 12. KFPP w Opolu, nagrodę „Polskich Nagrań” za utwór „Nie żałujcie serca, dziewczyny” na Festiwalu Piosenki Żołnierskiej w Kołobrzegu, wyróżnienie za interpretację na festiwalu w Lublanie, trzecią nagrodę za piosenkę „Tak wiele jest miłości” na festiwalu Cisco '74 w Castlebar oraz trzecią nagrodę na festiwalu Coupe d'Europe w Villach. W 1975 r. otrzymała drugą nagrodę za utwór „Staruszek świat” na 15. Międzynarodowym Festiwalu Piosenki w Sopocie, na którym odebrała również nagrodę publiczności i nagrodę „Głosu Wybrzeża”. W tym samym roku wydała swój drugi album pt. „Za każdy uśmiech”, za który w 1977 r. odebrała certyfikat złotej płyty, i zajęła drugie miejsce z utworem „Niech ziemia tonie w kwiatach” na Festiwalu Przebojów w Dreźnie. W 1976 r. odbyła trasę koncertową po ośrodkach polonijnych w USA i Kanadzie (m.in. w Chicago, Nowym Jorku i Toronto), gdzie wraz ze Sławą Przybylską, Lidią Wysocką, Aliną Janowską, Januszem Rewińskim, Adamem Zwierzem i Zenonem Laskowikiem prezentowała program „Pół żartem – pół serio”. W 1977 r. wydała album pt. „Zawsze gdzieś czeka ktoś”. Pod koniec 1979 r. nawiązała współpracę z Budką Suflera i nagrała z zespołem dwie piosenki: „Układ z życiem” oraz „Nic nie może wiecznie trwać”, która stała się przebojem i wygrała plebiscyt słuchaczy Studia Gama na najpopularniejszą piosenkę 1979 r. W styczniu 1979 r. zajęła drugie miejsce z piosenką „Tylko mnie poproś do tańca” na Festiwalu Przebojów w Tampere, a po powrocie do kraju zafascynowana filmem „Grease” – nagrała covery dwóch piosenek ze ścieżki dźwiękowej w duecie ze Stanisławem Soyką. W tym samym roku nagrała również album pt. „Anna Jantar” oraz duety: „Ktoś między nami” ze Zbigniewem Hołdysem i „Pozwolił nam los” z Bogusławem Mecem oraz otrzymała Odznakę „Zasłużonego Działacza Kultury”. W grudniu 1979 r. nagrała utwór „Spocząć” z muzykami Perfectu. Ostatnim programem telewizyjnym z jej udziałem był program przeznaczony dla dzieci pt. „Zamiast słuchać bajek”, nakręcony w Palmiarni w Wałbrzychu. 27 grudnia 1979 r. wyleciała w trasę koncertową do Stanów Zjednoczonych. W styczniu i lutym 1980 r. grała koncerty w klubach polonijnych w Chicago i New Jersey. 12 marca wystąpiła w klubie „Zodiak” w New Jersey, gdzie zagrała swój ostatni koncert przed śmiercią. Wracając do Polski 14 marca 1980 r. Zginęła około godziny 11:15 w katastrofie samolotu Il-62 „Mikołaj Kopernik”. Po jej śmierci lekarz medycyny sądowej, przeprowadzający badanie, przekazał jej matce mały różaniec, który Anna Jantar trzymała w zaciśniętej dłoni podczas katastrofy. Ceremonia pogrzebowa odbyła się 25 marca 1980 r. z udziałem około 40 tysięcy osób w kościele św. Marii Magdaleny w Warszawie, po czym została pochowana na cmentarzu Wawrzyszewskim.